

FARNÍ ZPRAVODAJ

NOVÉHO HROZENKOVA A KAROLINKY

číslo 2

ročník 9

duben 2009

ALELUJA!

Čtyřicet dní jsme volali v liturgických modlitbách Církve: Bože, smiluj se nad mnou! Uzdrav mě, zhřešil jsem proti tobě, smiluj se nad mnou! O vigílii Vzkříšení zazní poprvé po šesti týdnech radostný hold Aleluja – chvalte Hospodina!

Je to chvalo- zpěv společný všem křesťanským vyznáním, velikonoční vítězná píseň, která nás pozoruhodně spojuje přes všechny rozdíly nauky, když společně zdravíme vítězného Krále, vracejícího se slavně ze tmy hrobu a podsvětí jako první ze vzkříšených, aby vysvobodil i nás

od nadvlády smrti: radujme se, aleluja!

Liturgické směrnice říkají, že aleluja se nemodlí, ale zpívá. V křesťanském starověku zpívali křesťané aleluja i mimo bohoslužbu, i při práci. Vyjadřovala se tím slavnostně jednota lidského života, v němž každá práce má být Boží službou a Boží chválou. Chválou Boží má křesťan překypovat vždycky a všude.

„Trpí někdo z vás?“ táže se v epištole sv. Jakub: „Ať se modlí! Má někdo radost? Ať zpívá Bohu chválu!“ (Jak 5,13) Jak bychom neměli o Velikonocích radost! Spasitel vstal z mrtvých, radujme se!

Velikonoce jsou největší svátky církevního roku, protože zmrtvýchvstání je hlavním předmětem naší víry a dává sílu a směr naší naději. Sama představa zmrtvýchvstání byla obtížně pochopitelná i apoštolům; když po Proměnění Páně sestupovali z hory Tábor, „uvažovali mezi

sebou, co to znamená vstát z mrtvých.“ (Mk 9,10) První křesťany rovněž znepokojovalo pomyšlení, že by sami měli být vzkříšení z mrtvých. Svatý Pavel velmi důrazně vysvětloval Korintánům toto tajemství: „Jestliže Kristus nevstal, pak

je prázdné naše poselství, prázdná je též naše víra. – Ale ne: Kristus vstal z mrtvých jako prvotina těch, kdo zesnuli.“ (1 Kor 15,14an.)

N e m ů ž e m e ovšem zapomenout na to, že vrcholné slavnosti Zmrtvýchvstání Páně o velikonoční neděli předcházejí dny utrpení: Zelený čtvrtek, památka

Večeře Páně s ustanovením Nejsvětější Svátosti, Velký pátek, památka Umučení Páně, a Bílá sobota, tajuplný den rozjímání a očekávání, kdy Církev uvažuje o Kristově utrpení a smrti. Ale ani o Velkém pátku se liturgie nezaměřuje výhradně na smrt na kříži, ale na událost našeho vykoupení: uctívání kříže je hold tomu, jenž na kříži zvítězil – „Svatému a Nesmrtelnému“.

Posvátné triduum vrcholí noční bohoslužbou Bílé soboty. Bohoslužbou světla, bohoslužbou slova, bohoslužbou křtu a vyvrcholením při eucharistické bohoslužbě. Je zvykem o Velikonocích žehnat pokrmy, aby slavení Vzkříšení pokračovalo i doma, a nejen u svátečního stolu, ale aby prolulo i všim našim každodenním konáním.

Ani Velikonoce nekončí slavnou božíhodovou liturgií: velikonoční období je delší, než jsou Vánoce, a stále připomínají

minají onu tajemnou „velikou noc“ Zmrtvýchvstání a následující čas, kdy živý Ježíš navštěvoval své učedníky. Po šesti nedělích potom oslavíme den, kdy se Ježíš Kristus vrátil do svého věčného sídla – Nanebevstoupení Páně. Velikonoční čas se pak uzavírá dnem, kdy Bůh v třetí božské osobě sestupuje na apoštoly a přichází k pozemšťanům.

Velikonoce jsou pravým zdrojem křesťanské radosti. Ve chvíli, kdy se zdá, že moci světa triumfují na kalvářském popravišti, nastává konec jejich moci. Vrcholí utrpení, ale vrcholí i víra a její nepominutelná radost, která je mimo dosah světské moci. Konec největšího dramatu lidských dějin je šťastný a optimistický: Ježíš Kristus vstal z mrtvých a vzkřísí k věčnému životu i nás. Je to jedno z tajemství víry, ale je to nepochybná pravda. Radujme se!

Mojmír Trávníček

Mons. Josef Veselý VELIKÁ NOC

Přes nepropustnou zeď
faraónových zákazů
přes oťrásání
egyptských ran
vítězně slavili
VELIKOU NOC
Pod vedením Mojžíšovým
přes Rudé moře
cestu svou našli
do země zaslíbené

A přece je to jen předobraz
pro každého z nás
abychom ve znamení Kříže
cestu svou našli
k pravé vnitřní svobodě
k novému životu
k pokoji a radosti
S KRISTEM VZKŘÍŠENÝM

KNIHY KRONIK

Dvě knihy Kronik pravděpodobně větší na čtenářů Bible zařadí k nejobtížnějším starozákonním knihám. Ne pro náročnost nauky a její komplikované vyjádření, ale pro obtížnost četby. Důvod můžeme vyčíst už z názvu, pod kterým je uvádí řecká Bible a latinská Vulgata: Paralipomena, což znamená „doplňky“, „vynechané věci“, tedy knihy, které přinášejí doplnění starších knih, což si vyžaduje také nejedno opakování nebo shrnutí. Doplněny jsou různé dokumenty, které svatopisec vkládá do textu, jehož základem je výťah a úprava kanonických knih Mojžíšových a zejména knih Samuelových a Královských. Ocítáme se tedy ve spleti událostí již známých a podávaných leckdy odlišně, což moderního čtenáře mate a vyvolává pochybnosti o tom, kde je vlastně pravda. Je třeba si uvědomit, že spis byl určen především pro současníky a vycházel z jejich chápání historie. Ve světle davidovské zkušenosti se autor snažil vytvořit syntézu minulosti, přítomnosti i budoucnosti a na ní založit představu ideálního království. Necítil se v postavení moderního historika, který se

stavuje vědecký obraz událostí a vysvětluje je.

O doplňkovém charakteru Kronik a jejich místě ve struktuře Starého Zákona svědčí, že do liturgických textů Církve bylo zařazeno jen máličko úryvků z nich. Mešní lekcionář přináší jediné čtení z první knihy a dvě perikopy z knihy druhé.

Pro nás dnes jsou velkou překážkou také dlouhé strany rodopisů a rozmanitých rejstříků s nekonečným soupisem jmen, v nichž si staré orientální národy libovaly. Pročíst se těmito genealogiemi a personálními seznamy královského dvora a chrámu, plnými těžko vyslovitelných jmen, není snadné. Seznamy příslušníků Davidova domu, seznamy izraelských kmenů severních a jižních, zajordánských kmenů a levitů střídají seznamy Davidových hrdinů atp. Nicméně i tyto registry a další podobné vložky jsou součástí inspirovaného textu a mají sloužit našemu duchovnímu prospěchu. Jak? Možností rozjímání je mnoho. V naší době rodinných rozvatů, ztráty rodové i národní identity, můžeme nad těmito seznamy uvažovat, jak si vážíme vlastních předků a známe-li je

vůbec; jak si vážíme křesťanských hrdinů a svatých, a jak by asi vypadal náš osobní seznam těch, o nichž něco víme a pamatujeme si aspoň jejich jméno. A podobných způsobů jistě každý najde sám dostatek.

Kroniky ovšem vypravují také o velkých bohoslužebných reformách a o budování jeruzalémského chrámu, to je vlastní centrum, jádro obou knih. A v tom tkví výzva i směrem k nám. Vždyť my jsme prožili také historickou a zásadní liturgickou reformu po II. Vatikánském koncilu, a ještě trvají diskuse o ní. A budování Chrámu Církve nemůže být nikdy konec. Knihy Kronik poučují, že každá bohoslužba musí být především proniknuta pravou zbožností – a to je závazné také pro nás. A na tom také do velké míry závisí osud národa a světa. Veškeré světové události řídí Bůh – toto zásadní naučení Kronik platí trvale. Izrael měl být svatým společenstvím, věrným Bohu: ta věrnost se vyjadřovala poslušností Zákonu a pravidelnou bohoslužbou. Můžeme se domnívat, že to neplatí pro Boží lid našich dnů, shromážděný v Církvi?

připravil Mojmír Trávníček

Jeden ze zaměstnanců TV Noe

Po mši svaté v neděli 8. března, kterou část naší farnosti měla možnost slavit v Ostravě v kostele sv. Václava, jsme byli pozváni do budovy, v níž sídlí TV Noe. Po občerstvení a seznámení s historií vzniku televize jsme se rozdělili do skupinek a měli možnost s průvodcem navštívit střížny, natáčecí studia, kapli...v této budově. Naše rodinka se dostala do skupinky Marcela Puváka, který se nás opravdu velice podrobně snažil seznámit s provozem televize. Po příjezdu domů jsem zabrousila na www stránky televize a toto jsem se o něm dočetla:

PaedDr. ThLic. Marcel PUVÁK
vedoucí náboženského vysílání, komentování převzatých italských pořadů, překlady z italštiny, němčiny a angličtiny; scénář

Narodil jsem se o Vánocích v roce 1978 na Slovensku. Svě mládí jsem prožil v Prievdzii, až do maturity na jazykovém gymnáziu. Poté jsem se vydal do světa: nejprve na 7 roků do Itálie, kde jsem vystudoval teologii, a pak do Olomouce, abych dokončil svoji přípravu na duchovní povolání. Jáhenské svěcení jsem přijal 21. června 2008 v Opavě.

Na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci jsem v letech 2004-2006 absolvoval první část doktorandského studia se zaměřením na liturgiku, a v říjnu 2006 úspěšně obhájil licenciát na téma: „Lidová zbožnost a hudba v prvním Oratoriu svatého Filipa Neri“. V červnu 2008 jsem pak na Pedagogické fakultě Katolické univerzity v Ružomberku obhájil rigorózní práci a složil předepsané zkoušky. Nyní pracuji na disertaci, zabývající se dějinami liturgického hnutí v českých zemích.

Rád jezdím za poznáváním cizích zemí, oslavuji Pána hrou na varhany a zajímám se rovněž o historii. Miluji podzim, jeho barvy a vůni, a také všechno krásné, co mně Pán posílá do cesty :-).

Kromě práce v televizi vyučuji náboženskou výchovu na Biskupském gymnáziu v Ostravě-Porubě. Pastoračně působím ve farnosti Ostrava-Heřmanice a Ostrava-katedrála.

Příznám se, že to co nám osobně řekl, i tento text, ve mně vyvolalo další otázky. Spojili jsem se prostřednictvím internetu a tady máte doplňující informace.

TV Noe získala licenci pro vysílání v lednu roku 2006 a v květnu 2006 začala vysílat. Kdy jste do televize přišel vy?

Projekt křesťanské televize mě fascinoval od samotného začátku. Před letními prázdninami v roce 2006 jsem byl na praxi ve farnosti Blansko a místní pan farář a posléze také brněnský otec biskup Vojtěch Cikrle sami přišli s návrhem, abych své hřivny využil pro toto dílo. Po dvouměsíčním pobytu ve Spojených státech jsem do Televize NOE nastoupil 1. října 2006. Jsem rád, že tady mohu působit ještě dnes.

P. Marek si všiml, že velice dobře a bezprostředně zvládáte přechod z češtiny do slovenštiny. Jakými dalšími jazyky se ještě tak dobře domluvíte?

Jsem toho názoru, že každý z nás je v něčem více či méně šikovný. Jazyky patřily mezi mé přednosti už na základní škole. Později jsem měl hned několik možností rozšířit tuto paletu o další, a dnes je jich - myslím že osm.

Máte poměrně hodně pracovních závazků, televizi, vyučování, pastorační působení... Kolik asi hodin týdně věnujete televizi?

Kostel se může ocitnout v troskách, ale Bůh neumírá!

...ROZHOVOR...Z NAŠÍ FARNOSTI...ROZHOVOR...Z NAŠÍ FARNOSTI...

Jak jste si sama mohla dohledat, kromě televize vyučuji náboženství na Biskupském gymnáziu v Ostravě a působím ve dvou ostravských farnostech. Práci v televizi nelze vymezit časově, protože všechno závisí na tom, co se právě vysílá. Proto je také někdy hodně složité věnovat se současně tolika činností, ale sám mám rád pořádek ve vě-

jmu kněžské svěcení a předpokládám, že povinností bude pak ještě trochu víc. I když už jenom v jedné farnosti.

Která z těchto „prací“ vás asi nejvíce naplňuje?

Každá je jiná a já jsem strašně rád, že mohu sloužit hned v několika oblastech pastora-
ce. Těžko se to srovnává, a taky by to neby-

lo ani správné. Nejsem ani idealista, vždyť všude jsou i různé těžkosti, a tak se snažím ze všeho vytěžit co nejvíce proto, abych svou práci dělal s radostí.

Kde má takový člověk jako vy bydliště?

Já každému říkám, že jsem v mnoha ohledech taková rarita. Dosavadní životní cestou, nyní-
jší práci a navíc i bydlením – „adoptovala“ mě :-)) jedna rodina kousek za Ostravou a u nich nyní bydlím. S ohledem na to, co dělám, je to prozatím vyhovující řešení.

A na závěr. Jak to všechno stiháte?

V životě se dá toho zvládnout hodně, ale domnívám se, že základem toho všeho je jákási kázeň a vnitřní řád. Mám rád, když je ve věcech systém, a tehdy všechno funguje. Ačkoli to zní zvláště, myslím, že kdybych si opravdu poctivě hlídal ten svůj systém, stihl bych toho ještě víc. Ale cítím, že smyslem života není dělat toho hodně, ale dělat to, co chce Bůh. K tomu nutně patří i umění oddechovat a především myslet na svůj duchovní život.

připravila Ingrid Petřeková

Jinýma očima

Ostrava – hornické město, ale také město, kde sídlí křesťanská televize NOE. A právě do této televize, která vysílá přes satelit, byla pozvaná naše farnost na den 8. března 2009, aby se podílela na přímém televizním přenosu nedělní mše svaté.

Ráno tedy vyrazily celkem 3 autobusy. U nás byla zledovatělá silnice, v Ostravě už jaro. Po příjezdu nás zaměstnanci televize velice hezky přivítali a při zkoušce všem řekli, jak probíhá celé natáčení. Zkouška mše svaté nebyla moc těžká, bylo to zajímavé, protože jsme aspoň věděli, co máme dělat. Byli tam – Otec Marek, ministranti, paní varhanice, scholička, Hafera a další farníci. Po mši svaté připravili pro nás dobré koláče, kdo chtěl mohl mít čaj nebo kávu.

Poté jsme měli možnost prohlídky místností nahrávacího studia Tv NOE, viděli jsme střížnu, režii, maskérnu, nahrávací a vysílací studia, kapličku a k tomu jsme měli výklad otce Martina.

Při zpáteční cestě jsme jeli do Štramberku, kde jsme shlédli prohlídku pivovaru a sladkovodního akvária, kde jsme viděli malou rybu „Pangacius“, krmení hadů, varanů, kajmanky (to je želva) a opic. Měli jsme možnost odpovídat na otázky o zvířatech a za dobré odpovědi jsme dostávali odměny. Já jsem získal trofej - suchou svlečenou kůži hada.

Kdo chtěl mohl vyjít na rozhlednu „Štramberská Trůba“.

Když se už začalo stmívat, vydali jsme se na cestu domů. Koupili jsme ještě nějaké dárečky pro ty, kteří zůstali doma a pak už tradá domů. Plní nových zážitků a krásně prožitého dne jsme spokojeně uléhali do svých postýlek.

Pavlík

cech i v osobním životě, takže pokud se to včas dobře naplánuje, jde to.

Co všechno máte v TV Noe na starosti?

V první řadě komentování všech přenosů se Svatým otcem. Dále se podílím na přípravě scénářů pátečních besed u kulatého stolu na různá témata, překládám zpravodajství H2Onews a Octava Dies, a ze všeho nejraději koordinuji nedělní mše svaté.

Který den je pro vás nejnáročnější?

Ve školním roce, za běžných podmínek, pátek. To mě čeká nejprve šest hodin ve škole, potom pět hodin překladu zmiňovaného zpravodajského pořadu Octava Dies z italštiny do češtiny, mezitím mše svatá, a poté večerní živý přenos. V hodinové řeči by to znamenalo od 8.00 do 22.00.

V čem spočívá vaše pastorační působení ve farnostech?

Ve farnosti ředitele TV NOE, otce Leoše Ryšky, v Ostravě-Heřmanicích, vyučuji ve středu odpoledne jednu hodinu náboženství děti školního věku, a dvakrát týdně vedu bohoslužbu slova. Ostatní dny asistuji při mši svaté jako jáhen ve farnosti Ostrava-katedrála. Dá-li Pán, koncem června při-

Kdo nechce navždy zůstat divákem, musí vstoupit do hry, a to i za cenu, že nebude hned ve všem jednička.

...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...

ZPRÁVY Z CHARITY

„Už je toho masopustu namále,
carijá namále.

To se zase vytancujem na sále,
carijá na sále.

Už sa těšte, už sa hrnú maškary,
carijá maškary.

Neostane nikdo smutný, našťvaný,
carijá našťvaný...“

Za zvuků známé chytlavé melodie vkračel masopustní průvod i letos do „domečku na Čubově“ i na Halenkově, aby obveselil jeho

obyvatele. Celý průvod masek jako již tradičně vedl velmi oblíbený a Pánem Bohem po všech stránkách obdařený starosta Puchýř. Ten všem přítomným představil celý ansámbl. Po jeho boku stála sličná nevěstinka, která se kromě ladných pohybů při tanci nebála chopit před halenkovským charitním domem i lopaty a odhazovat stále padající sněh. Okouzující byla také čarodějnice Saxána, kterou doprovázeli mistr kouzel čaroděj Dobroděj s chotí. Letošní předpost-

ní veselí na Charitě mělo ve svém středu i docela slušný zvěřinec. Robečky aj pánové se mohli v kole otočit nebo se nechat povozit od hospodářských zvířat. Dvě čist'ouneké kravky a statný pašík sklídili obdiv všech přítomných. Radost z tance, ale i z toho, že si lidé mohou poplácat či zatahat za ocas "stračenu" byla odměnou pro všechny masky. A jaký by to byl masopustní rej, kdyby si v něm lidé nemohli poskočit s medvědem? Cože? Vy to nevíte? Tanec s medvědem totiž přináší všem zúčastněným štěstí do celého příštího roku. Nesmíte se tedy divit, že náš medvěd Brtník byl po pondělním křepčení řádně propocený a znavený. Však mu do skoku hrála výborná a obětavá kytaristka Danuška, kterou nepřekvapilo žádné přání obyvatel ani výstřelky masek. Co říci závěrem? Že děkuju všem, kdo masopust chystali, dělali, ale také těm, co za nás pracovali.

Doba jistě není lehká, ale žijme posílení slovy starosty Puchýře: „Něco jsme přečkali a něco j ještě přečkáme!“

Zdraví vás, a dá-li Pán Bůh, na příští masopust sa těší hádající cikánka /které stejně nikdo nevěřil/.

Stezka odvahy

Letošní rok jsme v našem skautském oddíle zahájili práci s novými stezkami a vnořili se do tajů fantastických příběhů. Náš příběh vypráví o chlapci Numovi, který pro nás prozatím z neznámých důvodů utekl z domova. Na své cestě se potkal s hraničářem, který se ho ujal a vzal do Rohiriádu, tajného místa hraničářů. Tam se učí všemu, co je důležité pro přežití v přírodě a skauti se to učí s ním.

Bylo to koncem listopadu. Sněh nebyl a po celý den svítilo slunce. Ten den jsme měli družinovku se skauty a rozhodli jsme se, že půjdeme ven. Jen tak se projít. Jak víme, v listopadu se již brzy stmívá a tak než jsme vyrazili, už se šelo a než jsme došli do kopců, byla již tma. Kluci začínali tušit, že ta procházka nebude jen tak. Stále na mě dotírali, co se bude dít, jaký úkol budou muset dnes splnit. Já jen krčila rameny a tvrdila, že o nic nejde. Prošli jsme hustým lesem, malou mýtinou a vstoupili do dalšího lesa. Tam jsme se zastavili a já jsem vytáhla z batohu papír s legendou. Vyprávěla o tom, jak Num zůstal sám v lese a měl se dostat sám do blízké vesnice. Obklopile jej temnota a tajemné stíny. Z temných křovin svítily zelené oči nočních zvířat. Nakonec se setkal s Ivanem,

lesním duchem.

Když jsem příběh dočetla, řekla jsem: „Vaším úkolem je, dostat se každý sám do klubovny. Já jdu první, protože se nejvíc bojím.“ Kluci se samozřejmě začali dohadovat, kdo jde po mně a kdo další. Nikdo nechtěl zůstat sám v lese. Nakonec jsme rozhodli, že to půjde podle věku. Někteří se zaradovali, jiní zahančovali. Měli vyrazet po pěti minutách. Vyšla jsem, ale samozřejmě že jsem nešla do klubovny. Ukryla jsem se v hustém lese poblíž cesty, po které měli jít, zahalila jsem se do svého pláště a pod ním rozsvítila baterku. A pak jen čekala.

Někteří podél mě proběhli jako střely, jiní se zastavili a ne a ne jít dál. Nakonec jsem je musela oslovit, aby se hnuli z místa. Byli i takoví, kteří nedbali mých pokynů, kudy mají jít a střelili to přímo lesem. Když prošel poslední, vyšla jsem z lesa na louku. Měsíc v úplňku jasně svítil a světlo bylo jako ve dne. Pod měsíčním světlem se křoviny, větve i pařezy měnily v cosi tajemného. Pomalu jsem kráčela do klubovny a vychutnávala jsem si ten nádherný večer. Když jsem došla ke klubovně, kluci již se smíchem probírali zážitky a dojmy z této stezky odvahy.

Markéta Koňářiková

Pravidelný program
v DSS v Halenkově

pondělí: rukodělná činnost (vyšívání, pletení, vytváření vánočních a velikonočních ozdob a jiných výrobků pro potěšení)

úterý: pečení oblíbených koláčů (dobrot)

středa: mše svatá

čtvrtek: přednášky na různá témata nebo promítání filmů pro pamětníky

pátek: trénování paměti

Tento pravidelný program je měněn podle přání a návrhů uživatelů.

Program na duben 2009

1. dubna 2009 v 10:00 - mše sv. v charitní kapli v N. Hrozenkově – P. Batóg

7. dubna 2009 v 10:00 - pečení beránka

8. dubna 2009 v 10:00 - mše sv. v charitní kapli v N. Hrozenkově - P. Poláčik

9. dubna 2009 v 9:30 - barvení vajec

15. dubna 2009 v 10:00 - mše sv. v charitní kapli v N. Hrozenkově - P. Vaněk

22. dubna 2009 v 10:00 - mše sv. v Charitě na Halenkově - P. Lukasiwicz

23. dubna 2009 v 9:30 - přednáška o Anglii - Mgr. A. Chrástková

29. dubna 2009 v 10:00 - mše sv. v charitní kapli v N. Hrozenkově – P. Batóg

*Věčné Slovo přebývej mezi námi,
ať spatřujeme tvou slávu!*

...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...

Setkání dětí z Karolinky s P. Markem

Do hodiny náboženství jsme na začátku 2. pololetí pozvali jako hosta našeho pana faráře – otce Marka.

Děti se na toto setkání velmi těšily. Také se předem svědomitě připravily a to tak, že si na našeho hosta nachystaly otázky.

Mluvílo se nejen o biblických a náboženských tématech – které do hodiny náboženství samozřejmě patří, ale také o dalších tématech: o škole; o tom proč je potřebné se učit, o oblíbených předmětech, o cestování, o důležitosti přátelství, kamarádství a mnohé další.

Čas utíkal rychle a vyhrazená doba brzy uplynula. Některé otázky dokonce zůstaly nezodpovězeny – alespoň máme důvod našeho hosta pozvat znovu.

Je ovšem nutno zdůraznit, že toto setkání bylo pro děti opravdu přínosné a povzbuzující. Jménem všech přítomných tedy otci Markovi velmi děkuji nejen za jeho čas, ale také za velmi fundované odpovědi.

Katechetka Martina Havlová ml.

Co se mi nejvíce líbilo

(názory některých dětí):

„Pan farář odpovídal na to, co nás zajímá. A umí udělat legraci.“ (Zlatka)

„Líbí se mi, že pan farář má rád zvířátka.“
(Jan)
„Líbilo se mi, jak mluvil o škole.“
(Martinka)

Biblická dramatizace

Dramatizace je jednou z metod a možností, jak nejen ozvláštnit a oživit výuku, ale také podpořit a upevnit znalosti, které se mnohdy zdají být jen suchou informací.

S dětmi z 1. a 2. třídy, které navštěvují náboženství v Karolince, jsem tuto metodu již několikrát vyzkoušela.

V poslední době jsme společně vymýšleli, jak dramaticky ztvárnit některé Ježíšovy zázraky a podobenství (probírali jsme zrovna Nový Zákon). Poté jsme kousek na zvláštní hodině předvedli třetíákům, kteří měli poznat, o jaké zázraky se jedná.

Přestože se jednalo o první veřejné herecké vystoupení mnohých dětí, podařilo se nám předvést to, co jsme si připravili. Nejoblíbenějším se stal zázrak „Proměnění vody ve víno“, a to díky svatební hostině, která byla i při nácviu opravdová.

Děkuji všem hercům za jejich výkony a těším se, že budeme společně v naší biblické dramatizaci pokračovat i nadále.

Katechetka Martina Havlová ml.

Kříž ve Stanovnici „U Petřeků“

Kříž ve Stanovnici „U Petřeků“

Katastrální území: Karolinka

Postaven: 1990

Posvěcen: 8. září 1990

Světitel:

P. František Poles - farář v N. Hrozenkově

Majitel pozemku:

František Petřek, Karolinka 620

Stav objektu: výborný

Historie:

Kříž zbudoval otec současného majitele pan Josef Petřek u příležitosti primice P. Jiřího Orsága (1990). Novokněz měl původně kříž posvětit, ale v určený den se na novém působišti nahromadilo více práce a proto se nemohl dostavit. Okolí kříže je upraveno jako odpočinkové místo určené k meditaci a případným pobožnostem (29. července 2007 zde byla sloužena mše a v blízkosti kříže probíhal farní den). Je zde dům, který pan Petřek pronajímá k rekreaci Charitě Olomouc.

Připravil František Kovář, Hovězí

Známe svůj kostel? - 4. část

Hlavní částí kostela zbudovaného v řádu staré liturgie je presbyterium – kněžiště, k němuž loď směřuje a navazuje na ně. Tam stojí oltář, na němž se koná oběť mše svaté a v jeho svatostánku se uchovává Nejsvětější Svátost Oltářní. I v našem kostele si můžeme po úpravách podle liturgické reformy pokoncilové všimnout, že presbyterium je o stupínek vyvýšeno oproti lodi. Původní význam byl praktický (aby věřící lépe viděli dění v kněžišti) a zároveň symbolický: byl vyjádřen vyšší stupeň a poslání kněžského stavu. Nové pojetí po II. vatikánském sněmu již neklade takový důraz na toto vyčlenění: všechen Boží lid je „královským kněžstvem“ a podílí se aktivně na mešní liturgii. Viditelným projevem tohoto pojetí je, že byla odstraněna mřížka mezi lodí a kněžištěm. Podávalo se u ní svaté přijímání klečícím komunikantům, jak ještě střední generace může dobře pamatovat.

Do lodi vstupujeme z předsíně prosklenými dveřmi. Napadá nám, že Ježíš řekl: „Já jsem dveře.“ Je to prohlášení na první poslech podivné. (Dnes bychom tuto metafo-

ru mohli ještě rozšířit a zvýraznit: Jsem detektor. Detekční rám ve dveřích odhalí kaž-

dou nepatřičnost, kterou bychom chtěli vnést před Boží tvář. Ale Boží detekce zároveň žehná i nejskrytějším dobrým úmyslům.) V Janově evangeliu však pokračuje Ježíš na-

prosto zřetelně: „Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu.“ (Jan 10,9) Vstupujeme-li tudíž skrze Krista, dostává se nám několika záruk: zaručuje se nám záchrana – spása; dostává se nám svobody (vcházet – vycházet); a dává se nám záruka života (výživa). Vejděme tedy s důvěrou otevřenými dveřmi!

Po obou stranách vchodu jsou u zadní stěny kostelní lodě k dispozici zpovědnice: zařízení, které trvale dráždí nevěřící a kterému se někdy vyhýbáme i my věřící. Je to po kropence a krucifixu do třetice výzva k pokání a smíru, nepřehlédnutelné znamení Božího milosrdenství. Má nám umožnit, abychom mohli podle žalmu „vstoupit k oltáři Božímu“ zcela očištění.

První pohled dopředu spatří samozřejmě právě oltář a vše, co k němu přísluší. Retábl – část oltáře nad menzou (stolem) a svatostánkem – nám výjevem křtu Páně v Jordánu na obraze podává zprávu, že náš kostel je zasvěcený svatému Janu Křtiteli. Ale tam, k samému středu a těžišti kostelního prostoru, teprve dojdeme.

Připravil Mojmir Trávníček

**Základem dobrého partnerského vztahu je přátelství,
nebo-li schopnost hledět jedním směrem.**

...DOPISY Z MISIÍ...DOPISY Z MISIÍ...DOPISY Z MISIÍ...DOPISY Z MISIÍ...

P. Radoslav Kotrra SVD již rok misionářem na Kubě

Je mnoho misionářů, kteří zvou své spolubratry do země svého misijního působení. Přemýšlel jsem nad tímto „zvykem“, a změna mého působení mi ukázala, že je potřeba o tom mluvit i v mém případě. Proto chci alespoň touto cestou vyjádřit svoji touhu a říci, že Kuba potřebuje misionáře – bratry či kněze – zapálené a svaté. Na sobě vidím, že Bůh pro šíření a posvěcení svého Slova skutečně používá jako svůj nástroj lidi slabé, hříšné a křehké. Lidi, kteří se dopouštějí omylů a chyb. Opravdu, On se dívá dopředu a vidí, co z tebe nebo ze mne může být, nejen to, čím jsem nyní.

Tímto každého z vás zvu k modlitbě - i za Kubu - a mám naději, že jestliže to je Jeho vůle, On pošle k nám i nějakého misionáře ze slovenské provincie. Byl bych velice potěšen. Ať pošle kohokoliv z kteréhokoliv koutu světa. Každé ruky a každého srdce je tu velice potřeba. Jsou zde farnosti, které jsou bez kněze a kdyby nevypomáhali diecézní kněží z Kolumbie, tak by půlka naší diecéze Bayamo-Manzanillo byla bez kněží. Pro objasnění situace dodám, že farností se rozumí nejen město či vesnice, ale minimálně dalších 10 komunit, které je třeba navštěvovat a spravovat a dalších alespoň 20 vesnic, kam se dodnes Evangelium nedostalo. Například můj spolubratr a já v sobotu sloužíme mše sv. ve dvou komunitách v jedné vzdálené farnosti, která je bez kněze. A sousední farnost v létě musel opustit Kolumbijec, protože oni jsou zde posíláni pouze na 2-3 roky.

Cítím povinnost přiblížit vám naši situaci a vyzvat mladé spolubratry, aby se neobávali přemýšlet nad kubánským misijním povoláním - je to náročná a tvrdá práce, ale pro Boží království se vyplatí něco vytrpět.

Zde vám přináším krátké postřehy z naší misie:

Po mé devíti měsíční misii v městečku Sagua de Tanamo jsem přijal misii v nové farnosti Yara. Zde jsem se již seznámil s nejpodstatnějšími věcmi a mohu říci, že se tady cítím dobře.

3. března uplynuly 3 měsíce od mého příchodu do Yara a 31. ledna jsem oslavil společně s jedním indonéským spolubratrem náš první rok na Kubě. Naše přítomnost a práce je zde velice potřebná, protože přináší nadě-

ji, povzbuzení a požehnání pro tento lid, který tápe v beznaději, smutku; lidé už nemají chuť ani snít. Mnoho lidí, kteří touží po změně, nevěří, že tato smutná situace se jednoho dne může začít měnit. Na druhé straně jsou ale lidé, kteří jsou rádi, že to zde vypadá tak jak to vypadá. Padesát let režimu dokázalo „vygumovat“ myšlení lidí a přetvořit je v prospěch mocnářů a vládařů, kteří se přizívají na mizérii a beznaději kubánského lidu.

Nechci zde vyslovovat konkrétní jména či názvy, protože nikdo neví, kdo další toto čte... učíme se, že zde je lepší držet pusu a krok... jinak tě „vypoklonkují“ z této země.

Je proto lepší mnoho neprotiřečit, protože to stejně nikam nevede a raději Kubáncům pomáhat jak se dá - i když jsme v mnoha našich činnostech omezování a kontrolování. Máme však jednu zbraň, kterou nám nikdo nemůže vzít ani zakázat - a tou je modlitba. Nemůžeš vystupovat na veřejnosti, mluvit a konat? V pořádku! Ale můžeš se modlit a přinášet oběti za lepší budoucnost a brzkou změnu. Jestliže je to tedy Boží vůle; proto by v naší mysli i srdci měla přetrvávat Kristova slova: „Ne moje, ale Tvá vůle ať se stane“ (Lk 22,42) Ano, tomuto se učím i já a myslím, že tato cesta je nejlepší a nejpokojnější. Přiznám se, že má touha je, aby toto pochopili i Kubánci a využívali tento prostředek při budování své světlejší budoucnosti. Je to však velice těžké přiblížit se a mluvit s člověkem, který má strach se otevřít, říci co cítí, co chce a co nechce - proto-

že je plný strachu, beznaděje a bojí se, aby na něj někdo nežaloval a zítra si ho nepředvolali a v horším případě ho poslali do vězení. Mnoho z těch, kteří hledali způsob, jak si přivydělat a tak uživit rodinu, již plní věznice, protože jejich jednání bylo protizákonné a protistátní. Zde se dějí takové věci, které člověk nepochopí. Jen otevírá oči a ústa, žasne, někdy je mu do hněvu (tak jak v mém případě), jindy do smíchu a ptá se, proč je to tak a ne naopak, dává si otázku, kdo to změní a kdy.

Před pár dny mi můj spolubratr, se kterým jsem sem přišel, řekl, že během tohoto roku se tu nic pozitivního od Kubánců nenaučil. Ano, jsou to tvrdá slova. Trochu jsem se nad tím vším zamyslel a došel jsem ke stejnému závěru. Momentálně si připadám trochu jako pesimista... Avšak navzdory této bolesti i této nelichotivé realitě osobně cítím, že Bůh mi ne nadarmo vnuknul myšlenku napsat si Kubu jako místo misijního určení, protože On ví, proč jsem ji dostal přidělenou... a já nyní hledám odpověď. Snad zde mám být prostředníkem Kristovy lásky, světla a naděje. Bůh si mě vede a já jsem mu vděčný i za tyto zkoušky, otazníky i za odpovědi. Proto raději jdu objevovat v těchto lidech to božské a krásné, to co nese v sobě každá lidská bytost. Proto klidně vyznám, že jsem zde již objevil a potkal děti, mládež, dospělé i starší lidi, kteří mě něčemu naučili, ukázali mi něco krásného ze sebe, kteří mi věnovali lásku a srdečnost, i když mnohokrát takovou jim vlastní a mně cizí.

Je pravda, že jsem ještě v procesu inkulturace a poznávání sebe samého i Boha v nové kultuře; proto tyto zápasy a pochybnosti. Tak se tedy vracím o kousek zpět a obracím se na vás s prosbou o modlitbu a oběť za mě - novomisionáře, ostatní misionáře i lidi žijící na Kubě. Jen Pán ví, jak a kdy přinese naše práce své plody

Posílám své požehnání.

S láskou a úctou Radoslav

(dopis P. Radoslava Kottry spolubratrům)

Přeložila a upravila Ingrid Petřeková

„Nyní budeme mlčet, modlit se, děkovat Bohu za jeho požehnání, které jsme dnes přijali a přemýšlet o našich hříších.“

*Gerhard Janssen,
otec Sv. Arnolda Janssena*

**Jenom člověk vnitřně krásný
dokáže vnímat také krásu kolem sebe.**

...KALENDÁRIUM...Z NAŠÍ FARNOSTI...KALENDÁRIUM...Z NAŠÍ FARNOSTI...

...CO SE CHYSTÁ...

Velikonoční pásmo

Děti z náboženství a Schola z Karolinky připravují zpívané a hrané pásmo, které netradiční formou pojednává o velikonočních událostech. Pásmo proběhne v kostele Panny Marie Karmelské v Karolince. Informace o termínu konání budou zveřejněny na plakátech.

Po stopách českých světců

Již tradičně se na konci května (přesný termín bude upřesněn) uskuteční soutěžní dopoledne „Po stopách českých světců“, které je určeno nejen dětem, ale také dospělým. Zvláště pak těm, kteří se zajímají o historii křesťanství v Čechách. Letošní ročník bude zaměřen na období 9.-12. století, tedy příchod sv. Cyrila a Metoděje a další osobnosti: sv. Ludmila, sv. Václav, sv. Vojtěch a mnozí další – ovšem dnes téměř neznámí světci té doby. Všechny srdečně zveme.

Za organizátory Martina Havlová ml.

Křest dospělých

Také v letošním roce budou ve farním kostele v N. Hrozenkově na Bílou sobotu 11. dubna 2009 pokřtěni tři dospělí katechumeni, kteří se připravovali na přijetí svátosti křtu.

Velikonoční jarmárek

Na velikonoční neděli 12. dubna vás skauti zvou na VELIKONOČNÍ JARMÁREK. V 10.15 hod (po mši svaté) budou před kostelem v Novém Hrozenkově nabízet tatary, metlice, velikonoční věnečky i košíčky a jiné výrobky, které sami zhotovili. Bude i velikonoční béránek. Všichni jste srdečně zváni.

Farní ples

Po Velikonocích v sobotu 25. dubna 2009 od 19.30 hod se bude konat 2. farní ples. K tanci i poslechu v sále Lidového domu v Novém Hrozenkově nám opět zahraje skvělá šestice hudebníků z Polančanky.

Z programu můžeme například prozradit účinkování folklorního pěveckého souboru Hafeř, vystoupení dětského tanečního souboru Vranečka, scénku „Hrozenkovské námluvy“ a samozřejmě hry a soutěže pro všechny. Velký úspěch měla vloni také ruličková tombola, jejíž výtěžek byl použit na nová okna. Prosíme všechny sponzory tomboly, aby věci do tomboly nosili na faru pokud možno v pátek 24. dubna 2009 od rána do 19 hodiny. Prodej vstupenek s místenkou bude v neděli 11. dubna a v neděli 19. dubna 2009. V N. Hrozenkově to bude před hlavním vchodem do kostela, v Karolince

v místnosti pod věží. Vstupenky je možno rezervovat od pondělí 6. dubna 2009 na tel číslo: 571 424 973.

Srdečně vás zveme, abyste opět přišli stmelit naši farnost a lépe se poznat navzájem i mimo prostor kostela.

Maminkám k svátku

Jednota Orla Nový Hrozenkov pořádá dne 10. května 2009 kulturní vystoupení pro maminky k jejich svátku. Zvou všechny farníky do sálu Lidového domu v Novém Hrozenkově na 15.00 hodinu, kde vystoupí děti z valašského folklorního souboru Vranečka, děti z Orla, skauti, scholička, a další účinkující.

Nebudou chybět ani soutěže.

Těší se na vás členové Orla

Zapisování úmyslů

V sobotu 16. května 2009 od 8 do 12 hodin se v Novém Hrozenkově na faře budou zapisovat úmysly na druhé pololetí tohoto roku (červenec-prosinec 2009). V Karolince se úmysly budou zapisovat v neděli 17. května po mši svaté v místnosti pod věží.

Mše svaté pro děti**a první svaté přijímání**

Naposledy bude „dětská mše svatá“ v Novém Hrozenkově v 11 hodin v neděli 17. května 2009. Následující neděli 24. května 2009 v 11 hod budeme slavit první svaté přijímání s dětmi z Karolinky ve filiálním kostele Panny Marie Karmelské v Karolince.

Týden nato s dětmi z Nového Hrozenkova v neděli 31. května 2009 v 9.15 hod ve farním kostele v Novém Hrozenkově.

Setkání rodičů prvopřijímacích dětí bude 19. dubna 2009 v Karolince po mši svaté (začátek 7.30 hod) a v Novém Hrozenkově po mši svaté (začátek 9.15 hod). Účast rodičů je nutná!

Mše svaté pro děti budou opět obnoveny až po prázdninách v měsíci září.

Oslava Božího Těla

Slavnost Božího Těla budeme v Karolince slavit ve čtvrtek 11. června 2009 při mši svaté v 18 hodin. V N. Hrozenkově v neděli 14. června 2009 při mši svaté v 9.15 hod připravujeme průvod. Prosíme farníky, aby přišli v krojích.

Kněžské svěcení

V červnu z Bolívie na Slovensko, po třech letech misijního působení, přicestuje br. Darius Čarš, aby byl 20. června 2009 v 10 hodin v Nitře vysvěcen na kněze. Připomínáme, že br. Darius působil v naší farnosti jako pastorační asistent. Vložte jej prosím do svých modliteb.

Poutě do Stanovnice

Již tradiční pout' u kapličky Panny Marie ve Skaličích jsme letos naplánovali na pondělí 1. června 2009 od 16.00 hodin.

Poutní slavnosti

Poutní slavnost ve farním kostele sv. Jana Křtitele v Novém Hrozenkově budeme slavit v neděli 21. června 2009, mše svaté v 7.30 hod a 9.15 hod. Kazatelem bude P. Josef Muzik, vice-rektor kněžského semináře v Olomouci.

Ve filiálním kostele Panny Marie Karmelské v Karolince v neděli 19. července 2009, mše svaté v 7.30 hod a 11.00hod. V Karolince bude kazatelem novokněz P. Darius Čarš SVD, který zároveň udělí novokněžské požehnání.

„Setkání lidí dobré vůle“

Letos již potřetí oslavíme slavnost svatých Cyrila a Metoděje setkáním lidí z obou stran hranic na hřebeni Javorníků. Pout' je naplánována na sobotu 4. července 2009, mše svatá bude slavena od 11 hodin. Po obědě bude slavnost pokračovat folklorním programem. Předpokládáme, že hlavním celebrantem a kazatelem při mši svaté bude P. Jozef Strečka, který by touto dobou již měl být, po roční misijní zkušenosti, zpět na evropském kontinentě. O této slavnosti ještě budete podrobně informováni v příštím čísle.

Farní pout' – Poutní místa jižních Čech

Letos pro vás připravujeme od pátku 24. července do neděle 26. července 2009 farní pout' na mariánská a jiná poutní místa v oblasti jižních Čech. Hlavním cílem naší cesty je návštěva mariánského poutního místa v Římově, které spravuje hrozenkovský rodák P. Tomáš Koňářík. Mimoto pravděpodobně navštívíme České Budějovice, Dobrou Vodu, Borovany... Po cestě se zastavíme v Kostelním Vydří, kde je karmelitánský klášter a má sídlo Karmelitánské nakladatelství. Podrobněji budete o pouti informováni v kostele a na plakátech.

Návštěva Svatého Otce

V září navštíví poprvé naši republiku papež Benedikt XVI. Při příležitosti jeho návštěvy plánujeme zájezd do Brna, kde by měl v neděli 27. září 2009 slavit mši svatou. Předběžně vás o tomto informujeme.

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 21. června 2009, své textové příspěvky odevzdávejte prosím do 10. června 2009.

*P. Marek Poláček, SVD
správce farnosti*

**Člověk musí přestat spěchat,
aby nepřehlédl stopy Boží přítomnosti.**

...KALENDÁRIUM...Z NAŠÍ FARNOSTI...KALENDÁRIUM...Z NAŠÍ FARNOSTI...

...CO SE UDÁLO...

Farní pout' v Ostravě 8. března

Ještě se vrátím k naší pouti do Ostravy, kde jsme slavili v kostele sv. Václava mši svatou, kterou přenášela TV Noe. Musím říci, že mne mile překvapilo množství vás, kteří jste se na tuto pout' vydali. Sice jsem plánoval naplnit 3 autobusy, ale nepředpokládal, že se tyto autobusy naplní do posledního místa a mnozí z vás se ještě vydají svými vozy. Myslím, že to byl příjemně strávený den a velká zkušenost pro každého z nás. Všem, co se poutě zúčastnili a všem, co se podíleli na přípravě a na hladkém průběhu celé pouti a také těm, kteří zůstali doma a modlili za nás, ještě jednou všem srdečně děkuji.

Opřevy kostela v N.Hrozenkově

Koncem měsíce března proběhlo plánované statické zajištění kostela v Novém Hrozenkově. Tyto práce se neobešly bez prachu a částečného dočasného narušení interiéru kostela. Práce byly naplánovány tak, aby se daly provádět v době, když už nebude mnoho sněhu a zároveň se stihly dokončit do Velikonoc. Děkuje farníkům za pochopení a všem, kdo pomáhali s přípravami a následným úklidem, který byl velice náročný, za jejich pomoc.

Sadbové úpravy

V měsíci březnu byly rovněž odbornou firmou ořezány a ošetřeny vzrostlé stromy (lípy, kaštiny) nacházející se u kostela, cestou na hřbitov a na hřbitově. Hrozilo, že tyto již velmi vzrostlé stromy by mohly zapříčinit neštěstí, a proto bylo ve spolupráci farnosti a městyse rozhodnuto k tomuto zásahu přikročit.

Papež vyhlásil Rok kněží

Svatý otec dne 16. března 2009 během audience účastníků plenárního zasedání Kongregace pro klérus ve Vatikánu oznámil, že při příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Maria Vianneye, faráře arského, vyhláší na období od 19. června 2009 do 19. června 2010 Rok kněží, jehož téma bude "Věrnost Kristova, věrnost kněze".

P. Marek Poláček, SVD
správce farnosti

**Pořad bohoslužeb
během Velikonoc 2009****Karolinka****Pondělí 6. dubna 2009 – pondělí Sv. týdne**

Mše svatá 18:00

Čtvrtek 9. dubna 2009 - Zelený čtvrtek

Nešpory-večerní modlitba církve 15:30

Mše sv. - památka Poslední večeře 16:00

Pátek 10. dubna 2009 - Velký pátek

Ranní chvály 8:00

Křížová cesta 15:15

Obrády Velkého pátku 16:00

Sobota 11. dubna 2009 - Bílá sobota

Ranní chvály - začátek adorace 8:00

Konec adorace u Božího hrobu 15:45

Velikonoční vigilie - obrády Bílé soboty 16:00

Po obřadech požehnání velikonočních jídel

Neděle 12. dubna 2009 - Zmrtvýchvstání Páně

Mše svatá 11:00

Pondělí 13. dubna 2009 - Velikonoční pondělí

Mše svatá 7:30

Nový Hrozenkov**Úterý 7. dubna 2009 – úterý Svatého týdne**

Mše svatá 8:00

Středa 8. dubna 2009 – středa Sv. týdne

Mše svatá 18:00

Čtvrtek 9. dubna 2009 - Zelený čtvrtek

Nešpory - večerní modlitba církve 18:30

Mše sv. - památka Poslední večeře 19:00

Pátek 10. dubna 2009 - Velký pátek

Ranní chvály - začátek adorace 9:00

Křížová cesta 18:15

Obrády Velkého pátku 19:00

Kostel otevřen pro adoraci do 22:00

Sobota 11. dubna 2009 - Bílá sobota

Ranní chvály - začátek adorace 9:00

Konec adorace u Božího hrobu 18:45

Velikonoční vigilie - obrády Bílé soboty 19:00

Po obřadech požehnání velikonočních jídel

Neděle 12. dubna 2009 - Zmrtvýchvstání Páně

Mše svatá 9:15

Mše svatá pro děti nebude

Pondělí 13. dubna 2009 - Velikonoční pondělí

Mše svatá 9:15

Mše svatá pro děti nebude

Vloni se několik dospělých farníků rozhodlo na Zelený čtvrtek zapojit do obřadu umývání nohou. Tento obřad je součástí liturgie, a proto prosím abyste našli odvahu i další, doma se připravili a do tohoto obřadu se zapojili, a tak jej mohli skutečně prožít naplno!

Na Bílou sobotu si přineste malý kahanek k obřadu přinášení velikonoční svíce a svoji křestní svíčku k obnově křestních slibů.

**Schola v Karolince
přijímá nové členy**

Schola při kostele v Karolince P. Marie Karmelské v Karolince existuje již od vysvěcení tohoto chrámu. Během roků se v ní vystřídal mnoho členů, někteří z nich se občas vracívají vypomoci (Vánoce, Velikonoce, pout').

V průběhu posledního roku se stala nemilá věc: téměř polovina stálých členů Scholy se odstěhovala, další mají časově náročné zaměstnání, které jim nedovolí zúčastnit se nácviků.

Zveme proto mezi nás všechny, kteří rádi zpívají a jsou ochotni pomoci.

Zkoušky Scholy jsou každý čtvrtek hned po mši svaté.

Martina Havlová ml.

**Svatost křtu přijali
a novými farníky se stali**

v Novém Hrozenkově

21. února – Josef Střelec

23. března – Ondřej Oldřich Pavelka

29. března – Adam Ráček

**Svatost manželství uzavřeli
v Novém Hrozenkově**

21. února 2009

Ondřej Orság a Silvie Michálková

**Do věčnosti nás předešli
v měsíci březnu:**

Josef Divín (1931) z Nového Hrozenkova

Jiřina Čotková (1930) z N. Hrozenkova

Pavel Koňářík (1940) z Karolinky

Anna Chromčáková (1941) z N. H.

Farní zpravodaj Nového Hrozenkova a Karolinky

Vydavatel a adresa redakce: Římskokatolická farnost Nový Hrozenkov

Brodská 460, 756 04 Nový Hrozenkov, e-mail: farnizpravodaj.nh@tiscali.cz

Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada: Ingrid Petřeková, Mojmír Trávníček, P. Marek Poláček SVD

Fotodokumentace do farního zpravodaje archiv občanů NH

Redakce si vyhrazuje právo úpravy a krácení příspěvků. Anonymní příspěvky neuveřejňujeme.

Náklad 300 ks. Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti. Dobrovolný příspěvek 9,- Kč (náklady na tisk).